

# ZOMBOR és VIDÉKE.

A BÁCS-BODROGH MEGYEI EGYESÜLT ELLENZÉK HIVATALOS POLITIKAI KÖZLÖNYE.

## ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

Érész évre 8 frt. — Félévre 4 frt. — Negyedévre 2 frt.  
Néptanulóknek egész évre 6 frt. — Félévre 3 frt. — Negyedévre 1.50.  
Egyes szám ára 10 kr.

Felolós szerkesztő:

**Dr. Molnár Gyula.**

Megjelenik hetenként kétszer: vasárnap és esztörtökön.

Szerkesztőség: Gromon- és Zrinyi-utca sarkán.

Kiadóhivatal: Csendes-utca OLÁH-féle ház.

## A gabonakereskedelemben.

(Vége.)

Egy másik rendelet, amelynek bölcsességéről szintén nem vagyunk áthatva, a hivatalos órákat az itteni állomásra nézve, mely ez idényben 600-nál több vagon gabonát elküldött, d. e. 8—12 és d. u. 2—5-ig szabályozza, de még ez a csekély idő is megrövidítették, amennyiben, valahányszor vegyes vagy tehervonat jön, az udvart elzárják, az árufelvételt megszüntetik, mert a raktárnoknak a vonatnál van dolga. Valóban nem szükséges szakembernek lenni, hogy megítélhessük, miszerint a gabonakereskedő napközisaival és kocsisaival, a munkát nem kezdheti 8 órákor és nem végezheti 5 órákor, anélkül, hogy érzékenyen károsítsa ne legyen. Miért vetnek itt is gátot a kereskedelem elé?

És — még mindig a kereskedelmi szellemnél tartunk — ily józan okot lehet felhozni amellett, hogy feladó-vevények nem állíthatnak ki előbb, míg az áru a vagonba rakva nincsen? Kereskedelmi szempontból a feladó-vevény pusztán csak a történet átadásának egyszerű elismerése, és mint ilyen a kereskedőre nézve annyiból bír fontos jelentőséggel, mert azzal az árnak idejékoráni átadását igazolhatja és csakis annak előmutatására veheti fel az érte járó összeget. De ezen rendelet következtében gyakran — és az utolsó időben rendszeresen — 3—4 napig tart, míg a feladó-vevényt megkapjuk, daczára annak, hogy kiállításra sem nehé, sem sok időt igénybe nem vesz, kiválték külföldre szóló küldeményeknél, melyek 100 db 100 kilós zsákokból állanak. Amellett a feladó-vevény nem a szállítás napjáról, hanem annak kiállítási napjáról lesz kelteve, miért kell a kereskedelemnek e tekintetben is károsodnia?

Ha nem tévedünk már ismétlenül hallottuk, hogy az államvasút — gabonakereskedelmünket — amivel mindig csak saját érdekét követi, elhatározta üres gabonaszakokat közönséges díjszabályzat mellett gyorsárúként kezelni, ami minden tekintetben üdvös is volna s a ki indítványozta, ama egészen helyes nézetből indult ki, hogy a legtöbb zsák, mely a kereskedelemben előfordul, kölesönzsák és hosszú küldözgetés által sok köl-

tséget okoz. De, hogy ennek semmi nesze, naponta észlelhetjük, és hogy legutóbbi időből csak egy esetet említsünk, egy oly szállító levelet mutathatunk fel, amely szerint 125 darab kölesönzsák, mely e hó 22-én 50 frt. határidőbiztosítással Budapestről elment 28-án, tehát teljes egy hét után érkezett itt meg. Pereskedjék most a feladó, mert egy hétre hiába fizeti a kölesönzdíjat.

Hogy végre áttérjünk a hivatalnokoknak a közönséggel szemben tanúsított magatartására, hogy a tisztelt olvasók türelmét túlságosan igénybe ne vegyék, sok közül csak két esetet akarunk fölemlíteni. Két hét előtt, egy pénteki napon, egy helybeli gabonacéggel két vagon babot küldött Fiuméba, mely onnan hajóval volt tovább szállítandó. Hogy a gőzös esetleges lekésése következtében kárt ne szenvedjen, szüksége volt a földalóvevényre, hogy azzal az idejékoráni szállítást igazolhassa. Az áru azonban nem rakott kocsihoz és emelőfogó vevény sem állított ki: szombaton végre berakott, de a vevény mindazonáltal nem lett kiszolgálva. Vasárnap az illető cég megbízottját ismét a vaspályához küldötte, és egy hivatalnok már is át akarta neki adni a vevényt, mely készen fektűt az asztalon, amidőn egy másik hivatalnok odalépett, durva hangon kérde, nem tudják-e, hogy vasárnap van, és a kiállított vevény átadását megtagadta, úgy, hogy az csak hétfőn került az illető cég birtokába.

Körülbelül nyolcz napja, hogy néhány vagon tengeri volt egy napon szállítandó, de az ahhoz szükségesét zsákok meg nem érkeztek meg. Azon a napon azonban egy helybeli szállító reggeli 6 órákor künn volt a pályaudvarban és amidőn látta, hogy a zsákok gyorsárúként megérkezének, felkérte a pénztárnokot, engedje meg neki, hogy azokat azonnal behozza, mert meg az nap kell megöltödni és elküldeni, a pénztárnok, daczára annak, hogy ez neki semminemű fáradságot nem okozott, a zsákokat 8 óra előtt nem szolgáltatta ki.

De legyen elég ebből ennyi: ha kívánja, naponta b. lapjának egész hasábjait töltheti meg az államvasutak ellen intézett panaszokkal, mert alig hisszük, hogy létezőnek ez országban csak gabonakereskedő is, ki-

nek panasza ne volna oka, épúgy az igazgatóság, mely talán a legjobb intenczióktól van áthatva, nem követelheti, hogy minden egyes sérelem vagy panasz miatt egyenesen hozzá forduljanak, itt nem egyesek hibájáról vagy hanyagságáról van szó, az egésznek meg kell változnia.

Szükséges, hogy a magyar államvasutak igazgatósága érintkezésbe lépjen minden szakmabeli kereskedőnkkel, azok panaszait és kívánságait nemcsak meghallgassa, hanem — a lehetőség keretén belül, mint lehetetlent kereskedő nem követel — meg is teljesítse; felette szükséges, hogy a bureaurokriácia nehézkessé voltát abba hagyja és valamivel gyorsabban alkalmazkodjék a kor követelményeire, és szükséges elvégre, hogy hivatalnokai és közegei, ha másképp nem, úgy minden elküldött vagon utáni százalékkedvezmény élvezete által előzékenységre serkentessenek, a felekkel szemben mert csak akkor lehet valamennyi bajon segíteni. Azt hisszük, hogy jelen cikkünk e cél eléréséhez lényegileg fog hozzájárulni, mert reméljük, hogy hivatos körök most komolyan és sikeresen foglalkozandnak a kérdéssel, mely kereskedelmünket oly élenk érdekl.

## Végző a Rédei-ügyhöz.

Pár nap előtt hozta meg a szabadkai törvényszék a hírhedt bajmoki jegyző több rendbeli büntüge közül háromban a vádhatározatot. Néhány nap múlva — amint kétséget kizáró helyről értesítenek — itt lesz a többi följelentett büntüge is a vádhatározat.

A kik ismerik az ügyállást is, a bebizonyíthatóságát is, a büntetőtörvényt is, azok immáron teljesen tisztában vannak a végső elintézés „miként”-jével. Hanem a „miként” aligha egy kicsit a távolba nem nyulik, akkorra sok minden elmosódik az emberek emlékezetében, sietni kell tehát annak, — a ki tanulságos következtetéseket akar ezen sok tekintetben fölőtte elszomorító ügyből levonni.

Hogy a dolgok annyira fejldölhettek volt, szégyene első sorban a megyei közigazgatásnak.

## A „Zombor és Vidéke” tárczája.

### Szidázós.

Elmondjam-e, hogy mi szép vagy?

Elmondjam-e neked:  
Hogy napnál fényesebb sugárt  
Lövel éjféli szemed?  
S mint nap heve elégeti  
A fonyadó füvet,  
Szép szemednek sötét tüze,  
Felgyújtá szívemet.

Elmondjam-e: ajkad virág,  
A mely mosolyt lehel?  
Mosolyára ujja éled  
A halkokló kebel.  
Büvös virág! büvös illat  
Árad el kelyhedden.  
Élvezni kéj, mely boldogít —  
És örültél teszen.

Elmondjam-e, hogy mily fehér  
Liljóm arczod hava  
S dus firtökben tetézi a  
Sötétlő éjszaka?  
Igy mosolyog a csillag is  
Mélyen borult egén  
S ily tűnik fel a bu közül  
A hányt-vetett remény.

Elmondjam-e, hogy mind, mi szép,  
Tulajdonod neked?  
Hogy mennyei báj környezi  
Gyönyörű lényedet?  
Hogy százezer lányt láttam én  
Életemnek folyamán  
S százezer közt egy sem oly szép,  
Minő te vagy, leány.

Mindent, minek mondjam neked?  
Mindent már rég tudad,  
Hogy szép vagy, kedves bájoló,  
S a fél világ imad.  
De azt talán még nem tudod —  
Engedd elmondanom:  
Üdvöm, reményem mindenem  
Csak te vagy angyalom!

Csongor.

### Egy napló romjából.

Szükségem volt a napokban egy régi okmányra. Öregem azt állította, hogy megvan otthon valahol. Talán fönn lesz a padlásan azok között a kiselejtett iratok közt, a melyeket ő vitézett föl a napokban, mint olyanokat, a melyek teljesen hasznavehetednek.

Átkutattam minden zeg-zogot, találtam is sok furesaságot csak éppen azt nem, a mire szükségem volt. A mint a lim-lomban búvárokodtam, egy avult kinezésű, sárga, itt-ott töredezett kis füzetkére bukkantam. Anyit kivételtem a ezimlap meglévő betűiből, hogy napló volt, csak azt nem tudtam, hogy kié. Az évszám-ból is csak a két első jegyet olvashattam ki, a másik kettőt, valamint a hónap nevét is, kiette a mely. Tehát az ezer nyolczszáz (e két számjegyet olvashattam csak el) utáni időben keletkezett a a napló.

Csupa töredék volt a belseje is. Akár melyik lapját kezdtem olvasni, sehol sem vehettem ki valami bevezétt történetet. Mindentitt a papírmolyok bő lakmározásának nyoma volt látható.

Végre is a füzet közepe táján egy-két oly lap volt, a melyet a sors megkímélt némileg az apró férgek pusztításától; de csak némileg, mert itt-ott, a hol a legérdekesebb része volt letéve a nap történetjének (vagyis inkább az esté, mert csak az este van bőven leírva benne), még l. ki volt rúgva pár szőnyi terjedelemben a sárga lap.

De azért kivethető az egész történet. Furesa egy história, méltó hogy megmentssem a végenyészettől. Im itt az egész három oldal tartalma:

Kisasszony hava 28.

Peti szomorúan jött az irodába. Én meg a Gazi pajtás, mint rendszeren, vigak voltunk, pedig hát a hó vége felé lévén, egy árva piczula sem volt a zsebkönyben. Peti sem azért vágott olyan képet, mintha vadkörtebe harapott volna, mert nem tudott pénznagra szert tenni, hiszen nálunk és nála is, ez a rendes állapot; meg aztán tegnap is milyen jó kedve volt! Anyit nevetünk a vizezeinek, hogy majd meg pukkantunk.

Nem állhattam ki, hogy meg ne kérdezzen, min tőri a fejét, hogy olyan hallgatag és olyan szomorú.

— Semmin, volt a felelet.  
— Dehát ugyan, mi lett ma téged?  
— Semmi, felelte megint.  
— Eltörted a kis tajték pipád?  
— Nem.

— A szabód üldöz a számlával?  
— Azt megszoktam már, föl se veszem.  
— Megszűnt a kredited a „Teli flaskó”-nál?  
— Meg, de már rég el is felejtettem!

— Szerelmes lettél talán abba a kis fruskába ugye, a kit a mulkor este felé hazakürtél, mi?

— Ó, már ki is ábrándultam belőle!  
— Ejnye, hát mi az istennyila ütött beléd, mért nem beszélsz már? Mi bajod? Mi? Hát vétettünk mi talán valamit ellened, hogy annyira titkolózól előtünk? Biz Isten fura egy gyerek lettél!

— Már, hogy titkolóznám! Csak tetszik a te kíváncsiságod, azért nem mondtam meg mindjárt.

— Hát hiszen nem is vagyok én annyira szomorú, mint ahogy te gondold, pajtás, csak egy gondolat bánt kissé, a mitől sehogy sem tudok szabadulni.

— Csak ki vele hamarosan, mi az, majd megszabadítalak én tőle.

— Képzeld csak, le akartam szokni az ivásról — no ne ijedjél meg annyira, nem végkép, csak; tudod, a sokatvástól! Nos hát le akartam szokni és — Szent Badacsöny! — ma megint beleszek esipve, (ha nem rúgva.)

Jót nevetünk a Peti feleletén. Hogy tud valaki azon szomorkodni már előre is, hogy be lesz esipve!

— Hiszen nincs egy nyomoruságos fityingöd se, meg aztán

Az alispán azt felelte a nála járt küldöttségnek, hogy történt ugyan kisebbrendű esetekben felszólalás; de arról, miképpen a dolgok úgy állanak, a hogy az inémt elmondta neki, fogalma se volt.

Pölitsem, hogy az alispán efelejtette; de tény az, hogy mikor Rédei Kohn Samut eltoloncoltatta, neki sürgönyileg jelentették föl ezt a hatalmaskodást. Ismétlem: inkább hiszem, hogy Schmausz megfélemlített erről az esetről, semmint nincs érke a dolog iránt, semmint hogy ezt a hallatlan inuriát „kisebrendű” esetnek minősítse.

A szabadkai lapok valamelyikében a mozgalmat heekkel, talán hónapokkal megelőzőleg elpanaszolták a nyilvánosság előtt a bajmoki állapotokat; a Mamuzsich-féle esetről meg éppen az ügyvédi beadvány lett közrebeosztva: mért nem kisérjük figyelemmel a közvélemény megnyilatkozásait azok, a kik a közönség szolgálatában állanak?

Amit a megyei lapok a közigazgatás egyik-másik tisztviselőjéről kinyomatnak, annak a megyei közigazgatás főnöke előtt nem szabad titokban lenni.

De nyilvános vizsgálat se történt az érintett basakodás ügyében a megye részéről.

Ez a megbocsáthatatlan nemtörődés eredményezte az ügy folyamán fölmerült melegtöbbséget, elszomorító körülményt: a bajmoki közönség elfásulását és gyavaságát.

Hogy érdeküknek és sérelmeiknek közösségéről világos tudattal bíró emberek ily későn, ily kínos-keserűen voltak solidaritásban terelhetők, hogy a közszellemnek ideig-óráig való ébrentartása ilyen emberi erőt jóformán meghaladó munka után sikerült csak, és hogy — mint mondom — ez is csak ideig-óráig tart: annak sajnálatos oka a mi szociális és politikai éretlenségünk.

Hát nem nevetnek a képem közé, mikor azt mesélem, hogy Zomborból visszajövet kaputos ember kérdezi tőlem: „Igaz hogy a főispán nem akarta fogadni a deputációt, mert tudta, hogy mi járathat vannak?” Hát nem nevetnek a képem közé, mikor azt mesélem, hogy sokan azért nem mertek panaszal előállni, mert attól féltek — a magam fölül hallottam — hogy a vádlókat fogják megbüntetni? Hát lehet itt nem nevetni? Akarom mondani, lehet itt nem szomorkodni? Nagy a panaszom a helybeli hivatalviselő értelmiségre.

Nem volt közöttük kettő, a ki szűr alatt ne lett volna a mi emberünk szível-lelékkel.

De nem volt közöttük három, aki nyíltan a miénk mert volna lenni testtel is.

Nem mondom meg kisedo, amazok közül a küldöttséget megelőző napokban odajárt magán ügyében, nem mondom meg kine.

Azt mondták neki: „Jó majd meglátjuk, mint áll a dolog. De én szintén hivatalnok-ember. Ne ártse bele magát az ügybe.”

Szentsejtes van a mondás: Egyik varju ki nem ássa a másiknak a szemét.

No de, uraim, hát nem éppen a legértelmesebbjének, éppen annak, aki közvetlenül tapasztalja, mert föléri a dolgot, nem annak kötelessége első sorban kigyomlálni a gyalázatot?

Az adatgyűjtés idején, nem mondom meg kihez, ad-

audiendum verbum hivattak az előjárók. „Ne keveredjenek az ügybe.”

A markomba nevettem. Már akkor a zsebemben volt a községi bírónak és két esküdtné a panasz.

Hanem persze azért, mikor ezek kiszivárogtak a közönség közé, akkor sokan megfélemlettek: Hiszen ilyenformán felülről tartogatják!

Kevesen tudják a második küldöttség történetét. Semmi se volt könnyebb, mint odabent elhitetni, hogy a zsidók az adójuk igazság szerinti fölemeltetése miatt föllétek össze. Társaságba szövekedtek, hogy megtorolják az adó törvényszerű rájuk szabását.

Tanácsoltatott tehát, hogy mutassa meg a nemzsidó közönség, miképpen a zsidókat elhagyva is elégületlen.

A kiszemelt küldöttség emberei erőnek-erőjével magukkal akartak vinni egy zsidót, hanem ez — a másfelől szerzett fölvilágosítás után, de meg mivel a másodszori deputációzásról az volt a meggyőződés, hogy Zombornál messzebbre köll menni — utának eresztette őket egyedül.

Benfentes ember világosított föl, nem levegőbe beszélek. Hogy erre a második küldöttségre egyáltalán szükség volna, az botrány.

De hogy zsidónak nem lett volna ezélszerű benne részt venni, az vármegyének örökös szegénye, gyalázata maradt.

Azokat a bűnügyeket, amiket a magánfelek a törvénytörések elé nem vitték, még mai napig se tette át a megye az ügyészséghez. Igaz: nekünk a magunk céljának elérésére nincs rá szükségünk. De mi köze ehöz a megyének? — Világos törvény szabja meg, hogy át kell tenni, mit tartogatják hát az iratokat ott abban a nagy kriptában?

Észem ágában sincs gyanúsítani bűnpalástalással, de hanyagságból se szabad így történni.

En végmérésletemnél, ellenszenvemnél fogva nem szítk az ellenzéki-kedveskedés. Korántsem azért, mert vágyakozom a konyhában letelepülték húsos fazekai mellé: kevéssel beérem, nem vagyok nagybélt ember. De nem szívesen árulok az ellenzék gyékényén — esztetikai érzékéből. — Rendszerint fölözök, sokszor neveltemek.

Az országos politikához hatókör vagyok. Megbizom Tiszában, Apponynak is hiszek és Irányit nemkülönbön derék gyerekek tartom. Sőt énfeltem Istóczy is élhet száz esztendeig. Az istenne se porancsolt senki, hogy teremtsem szamarat — mégis megteremtette. — Az idén nem voltam fölvéve a szavazók közé, három év előtt volt jogom, de nem élttem vele.

Hát hiszik azt nekem az úk, hogy mivel itt a község tisztán belügyi mozgalmában nekem is jutott valami kis szerep, hát hiszik azt nekem az urak, hogy engem e miatt olyan helyen, ahol ráérnek a veséinket vizsgálni, fölforgató, rebellis, kormány ellen agítáló embernek főtöttek le és tartanak?

Ha ki leszek terítve és az eszembe talál jutni, meg nem állom kacsagás nélkül.

No hát innét is ered a mi hivatalnokcsúcskának, tisztviselőcsúcskának a félelme!

Nos kérem, hogy ez a hit itt lent úgy lábra tudott kapni, annak azok a felsőbbek az okai. — Ók maguk a kortes szolgálatokért való elnézésük által szórják széj-

jel a meggyőződést, hogy minálunk mint a bírlásban Adam nemzethet, Seth nemzethet, Énos nemzethet, Kénant, Kénán nemzethet Mahalácl, Mahalácl nemzethet Járredet . . . S ha most az ördög az Adámokat elviszi, elviszi sorba Járredet a többit is.

A kíméletlenségről hadd ejtsék még egy szót.

Mikor Spangáz akasztani vitték, akkor is találkoztam bizonyosan vécsonnyon, aki elpityverdült a kötélláttára.

Nekünk is azt mondták: családapa így, családapa úgy . . .

De, uraim, micsoda számárság ez? Hát legyen érdem a családapaság, nem bánom, vola nem nagy talentum köll hozzá; de mióta enyhítő körülmény?

Az én öregapám — ott áldja meg az Isten, a hol van! — tizenyolc fiúgyermek volt. Azért meg nem engedett magának semmi jogellenes cselekvést és egy örökösödési keresetét úgy elvesztette, hogy a fölül akár örökre nótelen maradt volna. Amivel — közbevetőleg legyen mondva — énrajtam éketlen nagy barátságot mivel vala.

És ha már egyszer magamig jutottam, legyen megengedve pár szót vesztegetni rá, hogy akik ösmerik a tollamat és a hangszereket közül inkább a ceterához hasonlítják, semmint a bombardhoz, hogy azok bizonyos idegenkedéssel olvasták egyik-másik élesebb hangú cikketem. — A többi között egy barátomra gondolok, kinek a véleménye nagyot nyom a lábam.

Szűjaj, kérem, ha a parthie nem krajárokra megy, akkor vége legyen a paklizásnak meg a dévajkodásnak! —

Sok érdekes holmit fecseghetnek még ki, aminek az ügy folyamán végére jártam; de indiskrétnak köllene lennem. Ilyen áron pedig sohase akarok érdekes lenni.

Azokban kedves kötelességet teljesíték, mikor az egész közönség nevében megköszöntem a „Zombor és Vidéke” tisztelt szerkesztőjének előzékenységet, a mellyel a lap hasábjait rendelkezésemre bocsájta nyíveskedett.

Köszönet illeti Deák Zsigmond, almási járási főszolgabírót is.

En ugyan, ha neki vagyok, be se várom az ügyek illetén fejlődését, segíték előbb; de ha nem tette, hát nem tette; ő tudja az okát. Méltán jut ki azonban neki az előismerés azon tapasztalásos és lelkiismeretes eljárásért, amit a vizsgálat folyamán kifejtett.

A közönség kebeléből Beslic Tadjia és Schossberger Jakab urakat említem föl e helyütt névszerint, mint akik eredménytelen buzgósággal jártak-keltek, fáradoztak a község érdekében.

És most letezem tollamat.

Rogierus Mester.

## Megyei s helyi hírek.

\* **Hymen.** E lapok szerkesztője ma d. u. 3 órákor tartja egybekelési ünnepélyét Kornis Aranka k. a.-nyal Baján. Vőfények és koszorú lányok lesznek: Dr. Szilasi Zsigmond — Berger Bertuska k. a., Blau (Bárczi) Géza Kornis Ilonka k. a., Fellegi Antal — Weidinger Róza k. a., Müller Béla — Kornis Vilma k. a., — A „Zombor és Vidéke” prodromo gratulál szerkesztőjének.

\* **Kinevezés.** Az igazságügyminiszter a szabadkai kir. törvénytörzés aljegyzővé Zeheri Lajos ottani joggyakorokot, irnokká Zárai Jenő Odón ugyanelek ottani diurnistát nevezte ki.

\* **Hymen.** Ifj. Vojnits István, megyei aljegyző, tegnaptartotta eljegyzését Széchényi Erzsike kisasszonnyal, Széchényi József, a helybeli kir. törvénytörzési elnöknek szeretetreméltó szép leányával.

\* **A legközelebbi jutalomjáték** színházunk kedves primadonnájá Némethy Gizelléé volt. Fölhívjuk a közönség figyelmét a derék jutalmazandóra, kinek oly sok élvezetes estét köszönünk.

† **Fratrie-sejts Ignácz,** valóságos belső titkos tanácsos, lovassági tábornok, a m. kir. testőrősg kapitány, a 12-ik huszárezred tulajdonosa, főrendiházi tag, a Lipótrend nagykeresztése és az osztr. vaskoronarend lovagja stb. — hullt tetelei f. hó 18-án érkeztek Zomborba. A ravatal nővéreinek lakásán állította föl a helybeli Entréprise des pompes funebres. A kapu fölött gyászlobogó és rövid gyászfüggöny állott s a kapu előtt gyalgiba öltözött portás járt föl-á. A terem, hol a ravatal állott, teljesen be volt vonva gyászal, az ablakokon valamint az ajtón nagy ezüstös gyászfüggönyök esűngtek s a koporsó körül vastag viasz gyertyák árasztottak szomorú világot, a koporsó mellett egyik fekete vánkones, lovassági tábornok, a m. kir. testőrősg kapitány, a 12-ik huszárezred tulajdonosa, főrendiházi tag, a Lipótrend nagykeresztése és az osztr. vaskoronarend lovagja stb. — hullt tetelei f. hó 18-án érkeztek Zomborba. A ravatal nővéreinek lakásán állította föl a helybeli Entréprise des pompes funebres. A kapu fölött gyászlobogó és rövid gyászfüggöny állott s a kapu előtt gyalgiba öltözött portás járt föl-á. A terem, hol a ravatal állott, teljesen be volt vonva gyászal, az ablakokon valamint az ajtón nagy ezüstös gyászfüggönyök esűngtek s a koporsó körül vastag viasz gyertyák árasztottak szomorú világot, a koporsó mellett egyik fekete vánkones, lovassági tábornok, a m. kir. testőrősg kapitány, a 12-ik huszárezred tulajdonosa, főrendiházi tag, a Lipótrend nagykeresztése és az osztr. vaskoronarend lovagja stb. — hullt tetelei f. hó 18-án érkeztek Zomborba. A ravatal nővéreinek lakásán állította föl a helybeli Entréprise des pompes funebres. A kapu fölött gyászlobogó és rövid gyászfüggöny állott s a kapu előtt gyalgiba öltözött portás járt föl-á. A terem, hol a ravatal állott, teljesen be volt vonva gyászal, az ablakokon valamint az ajtón nagy ezüstös gyászfüggönyök esűngtek s a koporsó körül vastag viasz gyertyák árasztottak szomorú világot, a koporsó mellett egyik fekete vánkones, lovassági tábornok, a m. kir. testőrősg kapitány, a 12-ik huszárezred tulajdonosa, főrendiházi tag, a Lipótrend nagykeresztése és az osztr. vaskoronarend lovagja stb. — hullt tetelei f. hó 18-án érkeztek Zomborba. A ravatal nővéreinek lakásán állította föl a helybeli Entréprise des pompes funebres. A kapu fölött gyászlobogó és rövid gyászfüggöny állott s a kapu előtt gyalgiba öltözött portás járt föl-á. A terem, hol a ravatal állott, teljesen be volt vonva gyászal, az ablakokon valamint az ajtón nagy ezüstös gyászfüggönyök esűngtek s a koporsó körül vastag viasz gyertyák árasztottak szomorú világot, a koporsó mellett egyik fekete vánkones, lovassági tábornok, a m. kir. testőrősg kapitány, a 12-ik huszárezred tulajdonosa, főrendiházi tag, a Lipótrend nagykeresztése és az osztr. vaskoronarend lovagja stb. — hullt tetelei f. hó 18-án érkeztek Zomborba. A ravatal nővéreinek lakásán állította föl a helybeli Entréprise des pompes funebres. A kapu fölött gyászlobogó és rövid gyászfüggöny állott s a kapu előtt gyalgiba öltözött portás járt föl-á. A terem, hol a ravatal állott, teljesen be volt vonva gyászal, az ablakokon valamint az ajtón nagy ezüstös gyászfüggönyök esűngtek s a koporsó körül vastag viasz gyertyák árasztottak szomorú világot, a koporsó mellett egyik fekete vánkones, lovassági tábornok, a m. kir. testőrősg kapitány, a 12-ik huszárezred tulajdonosa, főrendiházi tag, a Lipótrend nagykeresztése és az osztr. vaskoronarend lovagja stb. — hullt tetelei f. hó 18-án érkeztek Zomborba. A ravatal nővéreinek lakásán állította föl a helybeli Entréprise des pompes funebres. A kapu fölött gyászlobogó és rövid gyászfüggöny állott s a kapu előtt gyalgiba öltözött portás járt föl-á. A terem, hol a ravatal állott, teljesen be volt vonva gyászal, az ablakokon valamint az ajtón nagy ezüstös gyászfüggönyök esűngtek s a koporsó körül vastag viasz gyertyák árasztottak szomorú világot, a koporsó mellett egyik fekete vánkones, lovassági tábornok, a m. kir. testőrősg kapitány, a 12-ik huszárezred tulajdonosa, főrendiházi tag, a Lipótrend nagykeresztése és az osztr. vaskoronarend lovagja stb. — hullt tetelei f. hó 18-án érkeztek Zomborba. A ravatal nővéreinek lakásán állította föl a helybeli Entréprise des pompes funebres. A kapu fölött gyászlobogó és rövid gyászfüggöny állott s a kapu előtt gyalgiba öltözött portás járt föl-á. A terem, hol a ravatal állott, teljesen be volt vonva gyászal, az ablakokon valamint az ajtón nagy ezüstös gyászfüggönyök esűngtek s a koporsó körül vastag viasz gyertyák árasztottak szomorú világot, a koporsó mellett egyik fekete vánkones, lovassági tábornok, a m. kir. testőrősg kapitány, a 12-ik huszárezred tulajdonosa, főrendiházi tag, a Lipótrend nagykeresztése és az osztr. vaskoronarend lovagja stb. — hullt tetelei f. hó 18-án érkeztek Zomborba. A ravatal nővéreinek lakásán állította föl a helybeli Entréprise des pompes funebres. A kapu fölött gyászlobogó és rövid gyászfüggöny állott s a kapu előtt gyalgiba öltözött portás járt föl-á. A terem, hol a ravatal állott, teljesen be volt vonva gyászal, az ablakokon valamint az ajtón nagy ezüstös gyászfüggönyök esűngtek s a koporsó körül vastag viasz gyertyák árasztottak szomorú világot, a koporsó mellett egyik fekete vánkones, lovassági tábornok, a m. kir. testőrősg kapitány, a 12-ik huszárezred tulajdonosa, főrendiházi tag, a Lipótrend nagykeresztése és az osztr. vaskoronarend lovagja stb. — hullt tetelei f. hó 18-án érkeztek Zomborba. A ravatal nővéreinek lakásán állította föl a helybeli Entréprise des pompes funebres. A kapu fölött gyászlobogó és rövid gyászfüggöny állott s a kapu előtt gyalgiba öltözött portás járt föl-á. A terem, hol a ravatal állott, teljesen be volt vonva gyászal, az ablakokon valamint az ajtón nagy ezüstös gyászfüggönyök esűngtek s a koporsó körül vastag viasz gyertyák árasztottak szomorú világot, a koporsó mellett egyik fekete vánkones, lovassági tábornok, a m. kir. testőrősg kapitány, a 12-ik huszárezred tulajdonosa, főrendiházi tag, a Lipótrend nagykeresztése és az osztr. vaskoronarend lovagja stb. — hullt tetelei f. hó 18-án érkeztek Zomborba. A ravatal nővéreinek lakásán állította föl a helybeli Entréprise des pompes funebres. A kapu fölött gyászlobogó és rövid gyászfüggöny állott s a kapu előtt gyalgiba öltözött portás járt föl-á. A terem, hol a ravatal állott, teljesen be volt vonva gyászal, az ablakokon valamint az ajtón nagy ezüstös gyászfüggönyök esűngtek s a koporsó körül vastag viasz gyertyák árasztottak szomorú világot, a koporsó mellett egyik fekete vánkones, lovassági tábornok, a m. kir. testőrősg kapitány, a 12-ik huszárezred tulajdonosa, főrendiházi tag, a Lipótrend nagykeresztése és az osztr. vaskoronarend lovagja stb. — hullt tetelei f. hó 18-án érkeztek Zomborba. A ravatal nővéreinek lakásán állította föl a helybeli Entréprise des pompes funebres. A kapu fölött gyászlobogó és rövid gyászfüggöny állott s a kapu előtt gyalgiba öltözött portás járt föl-á. A terem, hol a ravatal állott, teljesen be volt vonva gyászal, az ablakokon valamint az ajtón nagy ezüstös gyászfüggönyök esűngtek s a koporsó körül vastag viasz gyertyák árasztottak szomorú világot, a koporsó mellett egyik fekete vánkones, lovassági tábornok, a m. kir. testőrősg kapitány, a 12-ik huszárezred tulajdonosa, főrendiházi tag, a Lipótrend nagykeresztése és az osztr. vaskoronarend lovagja stb. — hullt tetelei f. hó 18-án érkeztek Zomborba. A ravatal nővéreinek lakásán állította föl a helybeli Entréprise des pompes funebres. A kapu fölött gyászlobogó és rövid gyászfüggöny állott s a kapu előtt gyalgiba öltözött portás járt föl-á. A terem, hol a ravatal állott, teljesen be volt vonva gyászal, az ablakokon valamint az ajtón nagy ezüstös gyászfüggönyök esűngtek s a koporsó körül vastag viasz gyertyák árasztottak szomorú világot, a koporsó mellett egyik fekete vánkones, lovassági tábornok, a m. kir. testőrősg kapitány, a 12-ik huszárezred tulajdonosa, főrendiházi tag, a Lipótrend nagykeresztése és az osztr. vaskoronarend lovagja stb. — hullt tetelei f. hó 18-án érkeztek Zomborba. A ravatal nővéreinek lakásán állította föl a helybeli Entréprise des pompes funebres. A kapu fölött gyászlobogó és rövid gyászfüggöny állott s a kapu előtt gyalgiba öltözött portás járt föl-á. A terem, hol a ravatal állott, teljesen be volt vonva gyászal, az ablakokon valamint az ajtón nagy ezüstös gyászfüggönyök esűngtek s a koporsó körül vastag viasz gyertyák árasztottak szomorú világot, a koporsó mellett egyik fekete vánkones, lovassági tábornok, a m. kir. testőrősg kapitány, a 12-ik huszárezred tulajdonosa, főrendiházi tag, a Lipótrend nagykeresztése és az osztr. vaskoronarend lovagja stb. — hullt tetelei f. hó 18-án érkeztek Zomborba. A ravatal nővéreinek lakásán állította föl a helybeli Entréprise des pompes funebres. A kapu fölött gyászlobogó és rövid gyászfüggöny állott s a kapu előtt gyalgiba öltözött portás járt föl-á. A terem, hol a ravatal állott, teljesen be volt vonva gyászal, az ablakokon valamint az ajtón nagy ezüstös gyászfüggönyök esűngtek s a koporsó körül vastag viasz gyertyák árasztottak szomorú világot, a koporsó mellett egyik fekete vánkones, lovassági tábornok, a m. kir. testőrősg kapitány, a 12-ik huszárezred tulajdonosa, főrendiházi tag, a Lipótrend nagykeresztése és az osztr. vaskoronarend lovagja stb. — hullt tetelei f. hó 18-án érkeztek Zomborba. A ravatal nővéreinek lakásán állította föl a helybeli Entréprise des pompes funebres. A kapu fölött gyászlobogó és rövid gyászfüggöny állott s a kapu előtt gyalgiba öltözött portás járt föl-á. A terem, hol a ravatal állott, teljesen be volt vonva gyászal, az ablakokon valamint az ajtón nagy ezüstös gyászfüggönyök esűngtek s a koporsó körül vastag viasz gyertyák árasztottak szomorú világot, a koporsó mellett egyik fekete vánkones, lovassági tábornok, a m. kir. testőrősg kapitány, a 12-ik huszárezred tulajdonosa, főrendiházi tag, a Lipótrend nagykeresztése és az osztr. vaskoronarend lovagja stb. — hullt tetelei f. hó 18-án érkeztek Zomborba. A ravatal nővéreinek lakásán állította föl a helybeli Entréprise des pompes funebres. A kapu fölött gyászlobogó és rövid gyászfüggöny állott s a kapu előtt gyalgiba öltözött portás járt föl-á. A terem, hol a ravatal állott, teljesen be volt vonva gyászal, az ablakokon valamint az ajtón nagy ezüstös gyászfüggönyök esűngtek s a koporsó körül vastag viasz gyertyák árasztottak szomorú világot, a koporsó mellett egyik fekete vánkones, lovassági tábornok, a m. kir. testőrősg kapitány, a 12-ik huszárezred tulajdonosa, főrendiházi tag, a Lipótrend nagykeresztése és az osztr. vaskoronarend lovagja stb. — hullt tetelei f. hó 18-án érkeztek Zomborba. A ravatal nővéreinek lakásán állította föl a helybeli Entréprise des pompes funebres. A kapu fölött gyászlobogó és rövid gyászfüggöny állott s a kapu előtt gyalgiba öltözött portás járt föl-á. A terem, hol a ravatal állott, teljesen be volt vonva gyászal, az ablakokon valamint az ajtón nagy ezüstös gyászfüggönyök esűngtek s a koporsó körül vastag viasz gyertyák árasztottak szomorú világot, a koporsó mellett egyik fekete vánkones, lovassági tábornok, a m. kir. testőrősg kapitány, a 12-ik huszárezred tulajdonosa, főrendiházi tag, a Lipótrend nagykeresztése és az osztr. vaskoronarend lovagja stb. — hullt tetelei f. hó 18-án érkeztek Zomborba. A ravatal nővéreinek lakásán állította föl a helybeli Entréprise des pompes funebres. A kapu fölött gyászlobogó és rövid gyászfüggöny állott s a kapu előtt gyalgiba öltözött portás járt föl-á. A terem, hol a ravatal állott, teljesen be volt vonva gyászal, az ablakokon valamint az ajtón nagy ezüstös gyászfüggönyök esűngtek s a koporsó körül vastag viasz gyertyák árasztottak szomorú világot, a koporsó mellett egyik fekete vánkones, lovassági tábornok, a m. kir. testőrősg kapitány, a 12-ik huszárezred tulajdonosa, főrendiházi tag, a Lipótrend nagykeresztése és az osztr. vaskoronarend lovagja stb. — hullt tetelei f. hó 18-án érkeztek Zomborba. A ravatal nővéreinek lakásán állította föl a helybeli Entréprise des pompes funebres. A kapu fölött gyászlobogó és rövid gyászfüggöny állott s a kapu előtt gyalgiba öltözött portás járt föl-á. A terem, hol a ravatal állott, teljesen be volt vonva gyászal, az ablakokon valamint az ajtón nagy ezüstös gyászfüggönyök esűngtek s a koporsó körül vastag viasz gyertyák árasztottak szomorú világot, a koporsó mellett egyik fekete vánkones, lovassági tábornok, a m. kir. testőrősg kapitány, a 12-ik huszárezred tulajdonosa, főrendiházi tag, a Lipótrend nagykeresztése és az osztr. vaskoronarend lovagja stb. — hullt tetelei f. hó 18-án érkeztek Zomborba. A ravatal nővéreinek lakásán állította föl a helybeli Entréprise des pompes funebres. A kapu fölött gyászlobogó és rövid gyászfüggöny állott s a kapu előtt gyalgiba öltözött portás járt föl-á. A terem, hol a ravatal állott, teljesen be volt vonva gyászal, az ablakokon valamint az ajtón nagy ezüstös gyászfüggönyök esűngtek s a koporsó körül vastag viasz gyertyák árasztottak szomorú világot, a koporsó mellett egyik fekete vánkones, lovassági tábornok, a m. kir. testőrősg kapitány, a 12-ik huszárezred tulajdonosa, főrendiházi tag, a Lipótrend nagykeresztése és az osztr. vaskoronarend lovagja stb. — hullt tetelei f. hó 18-án érkeztek Zomborba. A ravatal nővéreinek lakásán állította föl a helybeli Entréprise des pompes funebres. A kapu fölött gyászlobogó és rövid gyászfüggöny állott s a kapu előtt gyalgiba öltözött portás járt föl-á. A terem, hol a ravatal állott, teljesen be volt vonva gyászal, az ablakokon valamint az ajtón nagy ezüstös gyászfüggönyök esűngtek s a koporsó körül vastag viasz gyertyák árasztottak szomorú világot, a koporsó mellett egyik fekete vánkones, lovassági tábornok, a m. kir. testőrősg kapitány, a 12-ik huszárezred tulajdonosa, főrendiházi tag, a Lipótrend nagykeresztése és az osztr. vaskoronarend lovagja stb. — hullt tetelei f. hó 18-án érkeztek Zomborba. A ravatal nővéreinek lakásán állította föl a helybeli Entréprise des pompes funebres. A kapu fölött gyászlobogó és rövid gyászfüggöny állott s a kapu előtt gyalgiba öltözött portás járt föl-á. A terem, hol a ravatal állott, teljesen be volt vonva gyászal, az ablakokon valamint az ajtón nagy ezüstös gyászfüggönyök esűngtek s a koporsó körül vastag viasz gyertyák árasztottak szomorú világot, a koporsó mellett egyik fekete vánkones, lovassági tábornok, a m. kir. testőrősg kapitány, a 12-ik huszárezred tulajdonosa, főrendiházi tag, a Lipótrend nagykeresztése és az osztr. vaskoronarend lovagja stb. — hullt tetelei f. hó 18-án érkeztek Zomborba. A ravatal nővéreinek lakásán állította föl a helybeli Entréprise des pompes funebres. A kapu fölött gyászlobogó és rövid gyászfüggöny állott s a kapu előtt gyalgiba öltözött portás járt föl-á. A terem, hol a ravatal állott, teljesen be volt vonva gyászal, az ablakokon valamint az ajtón nagy ezüstös gyászfüggönyök esűngtek s a koporsó körül vastag viasz gyertyák árasztottak szomorú világot, a koporsó mellett egyik fekete vánkones, lovassági tábornok, a m. kir. testőrősg kapitány, a 12-ik huszárezred tulajdonosa, főrendiházi tag, a Lipótrend nagykeresztése és az osztr. vaskoronarend lovagja stb. — hullt tetelei f. hó 18-án érkeztek Zomborba. A ravatal nővéreinek lakásán állította föl a helybeli Entréprise des pompes funebres. A kapu fölött gyászlobogó és rövid gyászfüggöny állott s a kapu előtt gyalgiba öltözött portás járt föl-á. A terem, hol a ravatal állott, teljesen be volt vonva gyászal, az ablakokon valamint az ajtón nagy ezüstös gyászfüggönyök esűngtek s a koporsó körül vastag viasz gyertyák árasztottak szomorú világot, a koporsó mellett egyik fekete vánkones, lovassági tábornok, a m. kir. testőrősg kapitány, a 12-ik huszárezred tulajdonosa, főrendiházi tag, a Lipótrend nagykeresztése és az osztr. vaskoronarend lovagja stb. — hullt tetelei f. hó 18-án érkeztek Zomborba. A ravatal nővéreinek lakásán állította föl a helybeli Entréprise des pompes funebres. A kapu fölött gyászlobogó és rövid gyászfüggöny állott s a kapu előtt gyalgiba öltözött portás járt föl-á. A terem, hol a ravatal állott, teljesen be volt vonva gyászal, az ablakokon valamint az ajtón nagy ezüstös gyászfüggönyök esűngtek s a koporsó körül vastag viasz gyertyák árasztottak szomorú világot, a koporsó mellett egyik fekete vánkones, lovassági tábornok, a m. kir. testőrősg kapitány, a 12-ik huszárezred tulajdonosa, főrendiházi tag, a Lipótrend nagykeresztése és az osztr. vaskoronarend lovagja stb. — hullt tetelei f. hó 18-án érkeztek Zomborba. A ravatal nővéreinek lakásán állította föl a helybeli Entréprise des pompes funebres. A kapu fölött gyászlobogó és rövid gyászfüggöny állott s a kapu előtt gyalgiba öltözött portás járt föl-á. A terem, hol a ravatal állott, teljesen be volt vonva gyászal, az ablakokon valamint az ajtón nagy ezüstös gyászfüggönyök esűngtek s a koporsó körül vastag viasz gyertyák árasztottak szomorú világot, a koporsó mellett egyik fekete vánkones, lovassági tábornok, a m. kir. testőrősg kapitány, a 12-ik huszárezred tulajdonosa, főrendiházi tag, a Lipótrend nagykeresztése és az osztr. vaskoronarend lovagja stb. — hullt tetelei f. hó 18-án érkeztek Zomborba. A ravatal nővéreinek lakásán állította föl a helybeli Entréprise des pompes funebres. A kapu fölött gyászlobogó és rövid gyászfüggöny állott s a kapu előtt gyalgiba öltözött portás járt föl-á. A terem, hol a ravatal állott, teljesen be volt vonva gyászal, az ablakokon valamint az ajtón nagy ezüstös gyászfüggönyök esűngtek s a koporsó körül vastag viasz gyertyák árasztottak szomorú világot, a koporsó mellett egyik fekete vánkones, lovassági tábornok, a m. kir. testőrősg kapitány, a 12-ik huszárezred tulajdonosa, főrendiházi tag, a Lipótrend nagykeresztése és az osztr. vaskoronarend lovagja stb. — hullt tetelei f. hó 18-án érkeztek Zomborba. A ravatal nővéreinek lakásán állította föl a helybeli Entréprise des pompes funebres. A kapu fölött gyászlobogó és rövid gyászfüggöny állott s a kapu előtt gyalgiba öltözött portás járt föl-á. A terem, hol a ravatal állott, teljesen be volt vonva gyászal, az ablakokon valamint az ajtón nagy ezüstös gyászfüggönyök esűngtek s a koporsó körül vastag viasz gyertyák árasztottak szomorú világot, a koporsó mellett egyik fekete vánkones, lovassági tábornok, a m. kir. testőrősg kapitány, a 12-ik huszárezred tulajdonosa, főrendiházi tag, a Lipótrend nagykeresztése és az osztr. vaskoronarend lovagja stb. — hullt tetelei f. hó 18-án érkeztek Zomborba. A ravatal nővéreinek lakásán állította föl a helybeli Entréprise des pompes funebres. A kapu fölött gyászlobogó és rövid gyászfüggöny állott s a kapu előtt gyalgiba öltözött portás járt föl-á. A terem, hol a ravatal állott, teljesen be volt vonva gyászal, az ablakokon valamint az ajtón nagy ezüstös gyászfüggönyök esűngtek s a koporsó körül vastag viasz gyertyák árasztottak szomorú világot, a koporsó mellett egyik fekete vánkones, lovassági tábornok, a m. kir. testőrősg kapitány, a 12-ik huszárezred tulajdonosa, főrendiházi tag, a Lipótrend nagykeresztése és az osztr. vaskoronarend lovagja stb. — hullt tetelei f. hó 18-án érkeztek Zomborba. A ravatal nővéreinek lakásán állította föl a helybeli Entréprise des pompes funebres. A kapu fölött gyászlobogó és rövid gyászfüggöny állott s a kapu előtt gyalgiba öltözött portás járt föl-á. A terem, hol a ravatal állott, teljesen be volt vonva gyászal, az ablakokon valamint az ajtón nagy ezüstös gyászfüggönyök esűngtek s a koporsó körül vastag viasz gyertyák árasztottak szomorú világot, a koporsó mellett egyik fekete vánkones, lovassági tábornok, a m. kir. testőrősg kapitány, a 12-ik huszárezred tulajdonosa, főrendiházi tag, a Lipótrend nagykeresztése és az osztr. vaskoronarend lovagja stb. — hullt tetelei f. hó 18-án érkeztek Zomborba. A ravatal nővéreinek lakásán állította föl a helybeli Entréprise des pompes funebres. A kapu fölött gyászlobogó és rövid gyászfüggöny állott s a kapu előtt gyalgiba öltözött portás járt föl-á. A terem, hol a ravatal állott, teljesen be volt vonva gyászal, az ablakokon valamint az ajtón nagy ezüstös gyászfüggönyök esűngtek s a koporsó körül vastag viasz gyertyák árasztottak szomorú világot, a koporsó mellett egyik fekete vánkones, lovassági tábornok, a m. kir. testőrősg kapitány, a 12-ik huszárezred tulajdonosa, főrendiházi tag, a Lipótrend nagykeresztése és az osztr. vaskoronarend lovagja stb. — hullt tetelei f. hó 18-án érkeztek Zomborba. A ravatal nővéreinek lakásán állította föl a helybeli Entréprise des pompes funebres. A kapu fölött gyászlobogó és rövid gyászfüggöny állott s a kapu előtt gyalgiba öltözött portás járt föl-á. A terem, hol a ravatal állott, teljesen be volt vonva gyászal, az ablakokon valamint az ajtón nagy ezüstös gyászfüggönyök esűngtek s a koporsó körül vastag viasz gyertyák árasztottak szomorú világot, a koporsó mellett egyik fekete vánkones, lovassági tábornok, a m. kir. testőrősg kapitány, a 12-ik huszárezred tulajdonosa, főrendiházi tag, a Lipótrend nagykeresztése és az osztr. vaskoronarend lovagja stb. — hullt tetelei f. hó 18-án érkeztek Zomborba. A ravatal nővéreinek lakásán állította föl a helybeli Entréprise des pompes funebres. A kapu fölött gyászlobogó és rövid gyászfüggöny állott s a kapu előtt gyalgiba öltözött portás járt föl-á. A terem, hol a ravatal állott, teljesen be volt vonva gyászal, az ablakokon valamint az ajtón nagy ezüstös gyászfüggönyök esűngtek s a koporsó körül vastag viasz gyertyák árasztottak szomorú világot, a koporsó mellett egyik fekete vánkones, lovassági tábornok, a m. kir. testőrősg kapitány, a 12-ik hus

1887. — Milyen tisztelt és szeretett nagybátyjának Nagyméltóságú Fratriesevits Ignáznak — dr. Ast Vínce (a nagy korszokú fehér főszóki van). Szeretett nagybátyjának, Nagyméltóságú Fratriesevits Ignáznak, Píukovits Elemér. — A tometés d. u. 1/4 órák ment vége az összes városi és megyei, valamint egyéb hatósági tisztviselők, úgy roppant nagy számú közönség részvételével. — A család a következő gyászjelentést bocsátotta ki: Ozvegy Sztrilich született Fratriesevits Mária és Fratriesevits Gizella, mint nővérek — Fratriesevits Béla és neje szül. Böttner Mária, Astenberg Ast Nándor nyug. m. k. curiai bíró, és fia dr. Ast Vínce ügyvéd és megyei th. aljegyző, Hadzsics született Boros Klára és férje Hadzsics Demeter, özv. Fratriesevits szül. Vukovits Lujza, továbbá Píukovits Ödön kir. ítélőtáblai bíró, és fia Elemér a többi rokonság nevében is megőrt szívet jelentik fivérük, unokafivérük, nagybátyjuk, illetve sógoruknak Ó Nagyméltóságú Fratriesevits Ignáz Ó es. és apostoli kir. Felsőegred v. b. t. tanácsosa, lovassági tábornok, m. kir. testőrség kapitánya, a 12. huszárezred tulajdonosa, a magyar országgyűlés főrendiházának tagja, Lipót jeles rend nagykeresztése és az osztrák vaskoronarend lovagjának stb. 1887. november hó 13-án Bécsben, életének 67-ik évében, rövid szenvedés után történt gyászok kímélettel. A boldogultnak Zomborba nővérei özv. Sztrilich szül. Fratriesevits Mária és Fratriesevits Gizella lakására átszállított földi maradványai f. évi november hó 19-én délután 3 és fél órák a helybeli szent Rókusos ház cimetérségében fogók örök nyugalomra elhelyeztetni. Az engesztelő szent mise pedig f. évi november hó 21-én reggeli 9 órák a helybeli plébánia templomban fog az Egék Urának bemutatni. Zombor, 1887. évi november hó 18-án. Alódt legyem emléke! A tometést Zomborban eddig páratlan pompával rendezte Theodorovits Száva.

\* **A mult számunkban** említett Zimónka Károly meggyilkoltatásáért illetőleg különféle verzók keringenek a városban. Nevezetesen, hogy nem részesült kellő orvosi segélyben, hogy a rendőrségnél nem lett azonnal bejelentve a hogy így mindezek következtében — illetékes helyről kiszivárgott orvosi vélemény szerint — Zimónka Károly halála gondatlanság folytán következett be. Mi utána járunk a dolognak s tudósítunk a következő: az első orvos segélyt dr. Doszvolits Vilmos úr nyújtotta mindjárt a tett elkövetése után, konstatálta, hogy a koponya esont zúva van és a gölyő a csontok között volt. A beteg teljes eszméletlen volt. A rendőrség azonnal értesítette, a főkapitány meg is jelent a betegnél. Ez f. hó 13. vasárnap este történt. Ez időtől fogva másnap d. u. 4 óráig — bár a kezelő orvos többszöri kinyilatkoztatása folytán, mely szerint a sérülés életveszélyes — Veszelovsky, a megölt gazdája, a rendőrségnél többször megjelent, de onnan a mondott időig se rendőrs. se rendőrorvos a betegnél meg nem jelent, a kit szülői lakására szállítottak a kezelő orvos tudta nélkül s itt megis halt. A boncolás szerint, — a mint halljuk — a gölyő a kis agyat roncsolta. És a rendőrorvos állítog a kezelő orvost és a beteg gazdáját, Veszelovskyt okozza a halál bekövetkezéséért. Tudósítok megjelent dr. Doszvolitsnál, hogy hiteles információt szerezzen ez ügyben. Nevezett orvos ur kifejtette, hogy a gölyőt a koponyacsontban találta annak törésével; igazolja azaz, hogyha a kis agyat roncsolta volna, a halálnak vagy azonnal be kellett volna következnie, vagy legalább is eszméletlen állapotba kellett volna jutnia a betegnek, de a sebesült teljesen eszméletlen volt szülei lakására szállították. Azon kérdésre, hogy boncoló orvos meg is hogyan találhatta a gölyőt a kis-agyban, oda nyilatkozott, hogy vagy a beteg helytelen szállítása folytán a gölyő súlydéséből, vagy később a gölyő elatvitása céljából eszközölt eljárás folytán juthatott oda. — Ezek után tehát, kit illehet a vád? A kezelő orvost, a ki teljesen korrektül járt el, midőn a rendőri kihallgatás előtt a műtétet végrehajtani nem akarta, vagy az elhunyt gazdáját, a ki azonnal jelentést tett a rendőrségnél, — vagy a kapitányt, a ki tisztességhez képest azonnal nem intézkedett, vagy a rendőrorvost, a ki a betegnél meg nem jelent, míg azt szülei lakására nem szállították?

\* **Főhívas.** Szeretett polgártársak! Epedő lélekkel várunk a mai napot, a midőn honfitársaink hazánk e végső fontos határozásából, örömetlen tudhatjuk: Ime itt van 15 évi sáfárkodásunk gyümölcse, az anyai kitartással és erőlyel, valamint kiváló tapasztalattal és óvatossággal kivívott: győzelem: Az Orsvoi magyar nyelvterjesztő Egyesület! Hogy mit és mennyit jelentenek e szavak, azt minden hazafi átérzeni fogja. „Meleg szeretettel függ a hon nyelvén; mert haza, nemzet és nyelv, három egymástól elváhatatlan dolog, s ki az utolsóért nem buzog, a két elsőért áldozatokra kész lenni nehezen fog!” Városcánk és vidékünk sakkal szegényebb, mintsem egy ily irányú egyesület magasztos céljait tökéletesen érvényesíteni képes volna; kötelességünknek tartjuk tehát ma — midőn a talaj a magyar állameszme és cultura terjesztésének, lelkes és buzgó honfiak szenvedélytelensége és minden tetséretes kerülmények által egyengetve van — honfitársainkat arra felhívni: miszerint nyújtsanak segédkezet e szép és fűvés ezél sikeres céljára és csoportosuljanak minél többen, a hazaszeretet és a magyar cultura igéit hirdető zászlaja körül, hogy együttesen működve, a magyar érdek által vezérelt célirányos magasztos feladatunkat annál inkább elérhessék. Bizunk szeretettel hazánk nemzetében, hogy eme ohajunk rövid idő múlva megvalósuland. Orsvo. 1887. évi május hó 30-án. Hazafili áldozattal Az Orsvoi magyar nyelvterjesztő Egyesület nevében Freyler Ignáz, elnök. Hadadi Kovácsy Dezső, titkár.

† **Fratriesevits Ignáz** tometési beszámolója. Bécsben e. hó 15-én d. u. 2 órák nagy pompával szentelték be Fratriesevits Ignáz lovassági tábornok, a magyar testőrség kapitánya, hilteteit, a mint a „B. II.”-nak jelentik. A katona menet Thurn-Taxis herceg főlovászmester parancsnoksága alatt állott. A ravatalt az udvar legelső méltóságai vették körül, köztük Szechen Antal gr. főmarsall, Tauffe gróf, Ziemlankowsky, Praszeg, Falkenhayn gróf osztrák miniszterek, Özey Béla és Fejérvári Géza bírók, a magyar kormány tagjai, Koller tábornok gárda-kapitány, Bauer hadtestparancsnok, Beck tábornok főnök. Tisza Lajos gróf, Szapáry Géza gr. főudarmester, Angélyes pátriárha, Zichy Jenő gr., Hohenwart gróf s a katonaság főtisztjei. A testőrkapitányt névvel viselő 12. számú huszárezred küldöttség indított a tometésre. Délután kettőfél órák érkeztek a praterstrassei templom elé Károly Lajos, Károly Szalvátor, Lipót Szalvátor és Vilmos főhercegek. Nyomon követte őket a király Paar gróf főhadseggedel. Ó felsége elfoglalta helyét a templomban, mire beszentelték a halottat. A templom előtt fölállított katonaság ezalatt soroztat adott. A gyászszertartás után a kirendelt csapatok elvonultak a király előtt.

\* **A rendőrkapitány Agymébe.** Megvan hagyva minden háztalálomnak, hogy eső alkalmával a háza előtt lévő járdát tisztán köteles tartani. Ez mind szép, hanem a hol nincsen járda, mint tegyen ott a háztalálomnos? Azt úgy látszik nem akarja, vagy nincs ereje a főkapitányt megparancsolni, hogy járdát csináltasson. Pedig a külső városrészekben hány ház előtt kénytelen gázolni a sarat a járókelő, de még a belvárosban is hány ház

előtt van az út elhanyagolva! De hát mindez elkerüli a rendőrség figyelmét, daczára annak, hogy mi is, mások is figyelmeztették arra. Egy alkalommal szerencsét próbált a rendőrség és meghagyta egy gázdának, hogy csináltassa meg a járdát. A gazda azt felelte a rendelőre, hogy ő csak akkor teszi ezt, ha egyenesen ő felsége a király rendel el neki. És a kapitányság megnyugodott ez örült feleletben, ott van most is erőlyességének tanújeléül az Apolló utcában Dr. Hável lakása mellett az örök partján az a hely, a merre pláne este senki nem mer járni, mert csak egy kis csuszamlás kell és belesik a mély árkokba. De nem csak ez, számos ilyen hely van a városban (hányszor említettük a felső városi Gyár utcán, Veszelovsky féle ház nyaktörő járdáján stb.). — Az esős idők bekövetkezése és mi járjuk a sarat daczára annak, hogy egy rendelő szerint, ha a tulajdonos vonakodik kikövegni a háza elejét a kapitányság eszközölje azt a tulajdonos költségén.

\* **Elmaradt esküszöki tárgyalás.** E hó 17-ére volt kitűzve az esküszöki tárgyalás a „Zentai Hírlap”-ban Mihalkovits Istvánra vonatkozó sérió kitételek ügyében. A vádlott Magyar Gyula a „Zentai Híradó” szerkesztője, kit Mihalkovits István zentai taktörkőpénztári igazgató és volt polgármester perelt be becsületsértés és rágalmazás miatt. Az inkriminált közölmény, mely „a kabátos gazemberek” címet viseli, azt mondja Mihalkovicsról, hogy „a becsületlen kabátos gazemberek me diszplánál” a zentai rakpart építésével, a mely később beomlott, 60,000 fittal károsította meg a várost, hogy vejenek a városi pénztárból adott 20,900 forintnyi hozamánál, hogy Zsarkó kir. közgyűzött 1700 fittal megcsalta, hogy Zoltán fia meglopja a postát, és hogy atyját még tisztességes temetésben sem részesítette. E súlyos vádakat Magyar Gyula bizonyítani is akar s a tárgyalásra vádemelőt tanult idézték meg. A pört a panaszos nevében a kir. főügyészség indította mivel Mihalkovits köztisztviselői minőségében sértették meg. — A kitűzött tárgyalásra azonban a vádlott Magyar Gyula nem jelenhetett meg, mivel párbajvesztés miatt jelenleg a vázeli államfogházban van. Ennélfogva a tárgyalás elhalasztott, de mert vádlott meg nem jelenhetését csak a tárgyalás reggelén tudatta a sajtóbírószággal, a magánvádló utóköltégeit (50 frt) megtérteni tartozik s az esküszöki pénztárába 382 frtot fizet.

\* **Dr. Sági Samu** helyb. gyakorló orvos lakását a Falcione féle háza, Szaucorborn Károly volt gyógyszer-tárolás helyébe emelhet helyezte át. Rendel. d. e. 9 óráig, d. u. 3. óráig. — 2-3

(Csak az orvosok véleményét) fogadhatjuk ki irányadónak arra nézve, hogy valamely gyógyszer bizonyos betegségekben használ-e vagy nem, — e tekintetben bizávtatunk számos egyetemi tanároknak Brandt R. gyógyszerész általánosban használt svájci labdacseréről nyilvánított véleményére. E labdacsera az orvosok részéről a legjobb elismerésben részesült a szibizyára ennek köszönhető roppant nagy elterjedésüket, a melyeket mint kellemes, biztos ártalmatlan haszható szer, méltán dicsőredeknek. Egy doboz ára 70 kr. a gyógyszerárakban, — a vételkor megfigyelendő Braudt R. névaláírása.

## SZÍNHÁZ.

### Cigánybáró.

Szerda, Nov. 16.

Mond meg igazán kedves Píripócsy barátom „olyan jól szokták nálatok Píripócsot adni a „Divorgóns”-t, hogy a nemes műveltezettek szokott (részéki nálunk, a hol csak egy Rakodazy játszik, orángutángokat és pincéslet lát? — ne csak vald be, — hisz magunk között vagyunk, — hogy egy kis henegecs van a dologban! Nátok se meg a Divorgóns ily nagyszerűen, a mint te azt elakarod hitetni Angyal Iussal, úgy-e?

Hanem azért mégis okosan tetted, hogy ha két baj közül kellett választanod: a házasság és a tegnapi Cigánybáró — no meg a mai Sarah grófné ismétlése között, — hogy inkább a házasságot választottad, mint, hogy ezt a két előadást megnézzed. Bizony mondom, ha tudtam volna, hogy milyen lesz ez a Cigánybáró-előadás és inkább kerestem volna magammak egy menaszonyt, ha mindjárt nem is kaptam volna hozzá más papot, mint

„egy fülemilét”

és más tanukat, mint

„két gölyát, mely ott kelepel”

Előinte kezeltém magammak megjegyezni, hogy miket hagynak ki, hogy azt majd fölemlgetem, de mire a harmadik felvonáshoz jutottunk, beláttam, hogy sokkal egyszerűbb azt megjegyezni, a mit előadnak.

Andrássy cudarúl el volt rekedve. Belátom, hogy ez vasúti szerencsétlenség, a mely néha megosik. De olyankor a repertoireim meg kell változtatni. Polizeividrig látvány, vagy inkább „hallvány” volt Andrássy kinöndása. Igazi szerencse, hogy Píripócsy nem volt jelen, mert el se merem képzélni, hogy az állatvilág mely osztályából kellett volna neki hasonlokot keresnie, hogy lépést tartson avval, a mit a Divorgóns mondott!

A kedves kar is, úgy látszik nagyon ambítozus, nem akar egyikik sem homályban maradni. Hol az egyik, hol a másik kezd rá egy solót, a mibe a többiek csak nagy kényszer csapnak bele. Hanem néha, azt meg kell vallani, majdnem egyszerre énekeltek, de csak néha!

A többi szereplő helyén volt, és jóll is énekelte. Csigté, Mátray Margitot és Némethy Gizellát megérdemelt szaporá taps jutalmazta. Kövi mint rendezés szépen énekel, csak az kár, hogy oly lukas a tricotán, — épen gázisnap volt, nem felt volna arra is? . . .

A szegény közönség, az sem tudta jobban megválasztani az alkalmat, hogy ily szép számmal jöjjön!

### Sarah grófné

csütörtök, nov. 17.

A ki először szerelmes, ha mindjárt boldogtalanúl is, isten; de a ki másodsor és boldogtalanul szerelmes — bolond. Így énekelte Heine. Pedig ő nem tudta, hogy Zomborban a Sarah grófnét ismételni fogják.

Mikor először adták, megírták gyöngöden — elismerhetik, hogy sokkal gyöngédebben, mint Píripócsy írta volna — hogy Sio azt a Severac szerepét „eljejtette,”

egészen eljejtette. Ez csak világos beszéd! Nem tudta, nem bírta eljátszani, mert merev, foszes tartása és egyetlen mozgása a nézőket idegessé is teszi, nem csak hogy a darab sikerét lerontja.

Es most újra, ugyanazon szereposztással megy a darab! Igazán képes engem ilyen dolog kihozni a túrlémből és a legiamborabb tejjévrű criticusból is Píripócsyt csinálni . . . pedig én nem tudom oly jól a zoológiát. . .

Szentessy Ilon szöke parókával játszottja ma a címszerepét és ez, ha lehet, még előmozdította imponans megjelenésének fascinálo hatását. Előzőitekben is tapintatosabb volt ma, és így sikerét, mely már a mult előadásán is oly fényes volt, ma tökéletessé emelte.

Kövi, Angyal Ius, Andrássy, Lángh és Fehérvári szerepeiket egy jól oldották meg, mint az első előadásban.

Hanem ma a közönség igazán jól megválasztotta az alkalmat, hogy ne jöjjön. Még utóbb kiderül, hogy a közönségünknek van jó ízlése is!

Dr. Pataj Sándor.

## VÁROSI SZÍNHÁZ.

### PARASZT KISASSZONY.

Eredeti énekes népszínmű három felvonásban. Írta: Berzók Árpád.

### SZEMÉLYEK:

Kellemen Tamás	Fehérvári	Viki	Angyal Ius
Matild	Páhianno	Fátyol Gergely	Osze
Jolán	Némethy Gizella	Gereben	Mezey
Rezeda Marcel	Mihalka	Sánta Pista	Andrássy
Pidibus Frici	Kövi	Fonyóné	Szilóssy Hermin
Zerge Pista	Palatay	Agnes	Benkő Ida
Fonák Laci	Fátyol	Kolompárnó	Fehérvári Mari.
Özv. Gőnezelné	Szentessy Ilona		

Kezdete 7 órák.

## Kereskedelmi muzeum.

— Első közölmény. —

A hazai ipar és kereskedelem előmozdítására újabban létesített intézményeink közül talán egyik sem bír olyan jelentőséggel, mint a fővárosban „Kereskedelmi muzeum” cím alatt rendezett hazai termékek állandó kiállítása.

Szembeélt mindjárt az az öröndetes haladás, melyet a muzeum a gyakorlati találmányok terén felmutat. Pékönt nagy a száma a kiállítással azoknak a célszerű újításoknak, melyeket Benedek Lajos és társai szabadalmi irodája (muzeum körút 10. sz.) szabadalmazott, mely irodát a keresk. miniszter a hazai feltalálók figyelmébe ajánlotta.

A muzeum célját, a termelő és vevő közönséget egymással érintkezésbe hozni, előmozdítani óhajtván, e közölmény rövid keretében megismertetni kívánjuk azokat a főbb céceket, illetve ipari és kereskedelmi cikkeket, melyek a vidéki közönség szempontjából is különösebb figyelmet érdemelnek.

A férfi divatrua cikkeik osztályában kétségtelenül az első helyet foglalja el Várady Béla tekintélyes kereskedő kishírdő-rejta nagy rakatának gyönyörű kiállítási csoportja. Meglátszik rajta a sikk, az esprit és az, hogy az előkelő világ legkedveltebb szállította. Az egyik szekrényt csaknem kizárólag bíressé váltó véggyűgyvel ellátott gomolyuk nélküli fehér és szines parting ingei — melyek Budapesten kizárólag Váradynál kaphatók — foglalják el, s melyek már a teli és tavaszi időnyire rendkívül praktikusnak vannak módosítva. Ez ingek pártalan kedveltségnek örvendőnek nemcsak az előkelő körökben, melyek az ingeket azonnal felkarolták, hanem a polgári osztályban is, melynek olcsóságuk miatt (2 frt 50 król feljebb) szintén könnyen megszerzezhető, sőt már a külföld figyelmé is magukra vontak. Ott vannak továbbá kiállítva a legkülönb-félebb férfi divatekkek mellett Várady egyéb hereműmi törvény által védett gyönyörű izléses mintákkal, melyek csak nála kaphatók. . .

Következnek azután elegáns ruházati cikkei a legfinomabb angol cilindertől, a szobre dugható meleg utazó-sapkáig; tiszta angol szövött, kifogástalan szabású öltözékek, melyek mérték után készülnek; finom szatobatok, esernyők, takarók, uti ruhák, angol kesztyűk, vadászöltözékek, stb. oly kivételben, mint az a fővárosban csak Váradynál található.

Érdekes csoportot képez a vasipari szakaszban Svadlő Ferenex ismert fővárosi mű- és építő lakatos alsó érdősor 3. sz. alatti gyárának kiállítása. E csoportból mindenekelőtt fölemlendő Blazieck és Brecka-féle elismert tölök-kályhák, mely e téren a legjobb mondható. A fővárosi mérnöki hivatal e rendszerrel két hónap tartó kísérletet tett s 135 közzénuel és kocszszal eszközlött fűtési próba után megállapította, hogy ez a rendszer a legjobb és szerkezet tekintetben pártalan. E kísérletnek az volt az eredménye, hogy e kályhából, — melyek minden nagyságban és árban, szelzővel készíthetők és a nélkül, valamint legújításra is kaphatók — aránylag rövid idő alatt több mint 6000 darabot adtak el s ugy a főváros mint a vidéken számos nagy középületet és bérházat szerelték fel vele. Svadlőnak szabadalmazott Stauer-féle kéménytoldaként szintén nagy érdeklődés tárgyát képezi. E kéménytoldalak, melyet az orsz. iparügyesület szakközöltésére 3 év előtt megvizsgált és kitűnően találta, a kürtöben állandó léghuzomot biztosít, megakadályozza a füst visszaverődését és a legnagyobban vilharban is s e mellett a legjobb szelzővel szerkeztet képezi. Alkalmazható bármely régi kéményre és ára aránylag esékély, minélfogva nagy kedveltségnek örvend. Svadlőnak zajtalan, önmagukat felhúzó zárdőnyűvel hullámos acélbélőből, különösen a fővárosi kereskedővilág előtt sokkal kedveltebbek és ismeretesebbek, semhogy ezekről külön szólanunk szükséges volna. Az épület és mulakatos szakmába vágó mindennemű munkájban pedig elismert tekintély, kinek gyára a legversenyképesebbek közé tartozik. Svadlő ur szivesen ad minden szakmájába vágó ügyben bárkinek bővebb felvilágosítást.

A Schlik-féle gyégyár és vasöntő részvénytársaság egyike azon hazai ipartelepeknek, a melyekre minden magyar büszke lehet, mert e gyár a magyar iparnak még a külföld előtt is tiszteletet szerzett. E nagy gyárpárti telep, sokoldalúságán fogva a keresk. muzeumnak több osztályában szerepel. Az egyik oldalon bronzöntő műhelyének gyönyörű művei vannak kiállítva, s másik oldalon nagyszabású építészeti vasszerkezeteinek egyes részei láthatók, melyek különben a kiállítási iparszerkezetben, melyet szintén e gyár készített és állított fel, a legnagyobb méretűben és legmértőbben vannak bemutatva. Majd rőszegokot, mintaszerű istálló berendezések, építészeti és díszítési tárgymunkák és a miben e gyár az országban egyedül áll, gazdasági gépek következnek mintaszerű szerkezetben és kivételben. Jelenleg a takarmánykészítő gépek és a híres Schlik-féle egy-és többvasú ekék kötik le különösen a muze-

umot látogatók gazdák figyelmét. Szecska, répavágó és zúzó gépei, kukorica-morszóli, csöves tengeri-daráló a legkisebből a legnagyobbig s a legkülönbözőbb árakban sorakoznak a megelőző tárgyakhoz s ekői, melyek már vagy 30 versenyen első díjat nyertek, itt is méltó érdeklődést keltenek. E gyár készítményeiről különben a gazdagon illusztrált árjegyzék ad bővebb felvilágosítást.

A bőripari csoportban Schmidt Adolf és társa kereseti utáni 64. sz. a. m. kir. szab. bőrgyárának készítményei kötik le figyelmünket. E gyár, mely egyike hazánk legnagyobb ipartelepeinek, nemcsak idehaza, hanem egész Európában ismeretes. Budapestten kívül Nagy-Bossányban, továbbá Bécsben és Münchenben is kiterjedt gyárakkal bír. E cég az egyedüli az országban, mely a bőrt cserhéjál cserzi, a mi annak sokkal nagyobb tartósságot, szilárdságot és ruganyosságot kölcsönöz, mint a fenyőhéj, melyet a többi gyárak használnak. A gyár hadfelszereléssel is nagyban foglalkozik. Nagy súlyt fektet továbbá a gépszíj-gyártásra és e tekintetben valóban kitünőt produkál. Gépszíjait a legjobb szinből készíti, még pedig egyenlítő, ragasztva, nyomva, varva és szegve, a legelőszöböt a legjobb minőségű, mire nézve a gyár árjegyzéke bővebb felvilágosítást nyújt. Gazdáink gözelepőg-szíjainak szűk-ségeitől leginkább a gyárból felezik, a mely az ugynevezett blank bőr előállítására is nagy súlyt és gondot fordít.

Az elemi cikkek osztályában messze kimagasló egy tetszetős piramis, amelyen Szalady Antal jóhírű potkávagyárának készítményei vannak kiállítva. Szalady, a ki mai napig az egyedüli számbavehető potkávagyáros hazánkban, a legutóbb Erdélyben megtartott deszi iparkitállításon kitünő elsőrendű gyártmányát az arany díszlevelet nyerte el. Soha bíráltatottság ideje igazságosabban nem volt, mert eltekintve attól, hogy Szaladynak köszönhető a potkávagyártás bevezetése Magyarországon, gyártmányai a legtekintélyesebb szakértők és orvosok nyilatkozatai szerint ma a legjobbabb és a leg-egészségesebbek. Szalady nem követi mások példáját, kik nagyban hirdetésekkel és amerikai reklámokkal igyekeznek vendéket szerezni, mert nagy számú veendő kizárólag kitünő gyártmányának köszönhető. „Hungaria” gyógykivétel mindazok eloszeretettel fogyasztják, kiknek az izgató mokka árt, mert e kávé kitünő táperelőbírs s cseszavartalmánál fogva minden gyomorhajt és a gyomortól eredő bajoknál biztos és állandó javulást eredményez. Szalady potkávája pedig ugy zamatjánál mint tiszta alkotászeimél fogva felül, mint minden más potkávét s a mi fő, mindig friss minőségben állítatik elő és küldetik szét.

(Vége kör.)

### NYILTTÉR.\*)

Burányi Ferenc néptanítónak „Zombor és Vidéke” 86-ik számában megjelent igen, vagy nem létezőt iskolapénzét hova fordítsa iránti kifakadásaira és egyéb szemtelen, ocsmány kérdéseire, a válasz következő:

Mondatai és kérdései egyáltalán nem igazak, mint az ön elen nem a legkedvezőbbben bizonyult s a kir. Curianál felsőbb elbírálás végett már hónapok óta elfekvő büntvizsgálat és az abban hozott 1257. — fenytt 86. sz. ítélet eléggé igazol: az ön által felhozott dolgok dacára forró óhajátainak, — mint afféle aljas és nyomorultaktól származó ocsmány névtelen falragasz, — egy pillanatra sem tapadnak nevére, megragadnak azok örökre — illetékességéből — ott, honnan tulajdonképpen erednek.

Különböző biztositatnom önt, hogy tiszta jellemem — ha csak ház falamat nem? — még eddig be nem mooskolt; kihívó viselkedéséért, pedig nem 15 évre hanem csak 3 hónapra, illetve X. Y. szószóli érdemeiért — sajnos — 15 napi börtönrre és járulékaira íteltetett. — Elég lesz önnek ebből ennyi is, — elműlik ilyenlőt a szájjá nyogtalankodni, becsületlábási szomból alaptalanul vádaskodni, mooskolódní, vagy nyilvánosan hazudni azt, hogy én többek előtt ugy nyilatkoztam volna, hogy ön 15 évet kapott.

Dautova, 1887. november 10.

Rogovits Ignász.  
jegyző.

**Beküldetett.** Színes selyem Faille, Française, Surah, Satin mervilleux, atlasz, dramaszt, ripsz és taféta 1 ftt 35 krtól méterenként egész 6 ftt 45 krig szét-küld egész ruhákban s egész darabokban vámentesen házhoz szállítva Henneberg G. selyemgyári raktára (es. és kir. udv. szállító) Zürich. Minták póstaforradalattal. Levelek 10 krral bérmentesíthetők.

\* E rovat alatt közöltékert nem vállal felelősséget a szerk.

Felölös szerkesztő és kiadó-lap tulajdonos:  
**Dr. MOLNÁR GYULA.**

**Jó kereset!!!**  
Bizalmas személyeket keresünk törvényesen megengedett díj sorsjegyek eladásához. Magas jutalékot esetleg havi fizetést is adunk.  
Fővárosi váltóüzlet  
társaság 10-25  
**Adler és társa**  
BUDAPESTEN.

## Jelentés.

Van szerencsém a nagyérdemű közönséggel tudatni, hogy a közelgő vásáron át, dús választékú

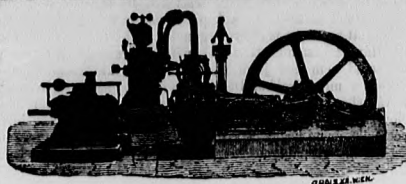
**nőiruha-RAKTÁRAM**

a fő-utcán, Szemző Gyula úr házában, Schlieszer testvérek üzletük mellett létezik.

Teljes tisztelettel

**Kaufmann S. utóda.**

## HIRDETÉSEK.



### Gőzgépek

Duplex-Regenerator. Hoek szabad.

Minden tüzelő-anyag használható. Középfogású kisebb telepeknél, egy kilogramm lenörékent és óránként; nagyobb telepeknél még kevesebb, tehát nagyobb telepeknél 60-80% tüzelő-anyagnak megtakarítása, azaz évenként sok ezer forint, a mi mindenkinek a rendszer leírásából kivülágik és miről minden reletáns személyes megfigyelés által, malmoknál alkalmazásban lévő gépeken, meggyőződéhetik. — Uj gépek előállítását és 7-12

létező telepek átépítését

a munkeltjesítés és tüzelő-anyag elhasználására különösen meghatározandó hosszabb tartamú jótállás mellett elvállalják

**HOEK GYULA és Tsa, BÉCSBEN.**

Képviselők a vidéken kerestetnek.

4597. sz.  
tkvi. 87.

## Árverési hirdetményi kivonat.

A zombori kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság, közhírre teszi, hogy ns.-militicsi 234. sz. tjkben Knézy Klarin Benjamin és nővere Knézy Joza nevében álló A. hr. 1758. sz. 5 hold 400 □ öl ingatlanból, annak Knézy Józát illető fele jutaléka 485 ftt 50 krral, vagy a hr. 2346. sz. 600 □ ölnyi egész szántó és szőlő a végreh. trvény. 156. §-a értelmében 114 ftt ezennel megállapított kikiáltási árban a zombori kir. törvényszék (a zombori kir. járásbírórság területén lévő Ns.-Militicsen fekvő a ns.-militicsi 234. sz. tjkben Knézy Klarin Benjamin és nővere Knézy Joza nevében álló A. hr. 1758. sz. 5 hold 400 □ ölnyi ingatlanból, annak Knézy Józát megjelölő fele jutaléka 485 ftt 50 kr. vagy a hr. 2346 sz. 600 □ ölnyi egész szántó és szőlő a végrehajtási trvény 156. §. értelmében 114 ftt ezennel megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1887. évi december hó 19-ik napján délelőtti 9 órakor Ns.-Militics község-házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron áll is eladatni fog.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlan becsárának 10 %-át készpénzben, vagy az 1881. LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában, kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Zomborban, 1887. évi június hó 23. napján.  
A Zombori kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság.

Széchényi József,

kir. trvszéki elnök.

Radány,

kir. trvszéki jegyző.

1-3

## Uj találmányok

szabadalmaztatnak

**BENEDEK LAJOS és TÁRSAI**

szabadalmi irodája által Budapestten muzeum-körút 10. sz. — A nagym. Ministerium által a föltalálók bizalmába ajánlva. 5-5

## Halászati jogok haszonbérbe-adása.

Szabadka szab. kir. város tulajdonához tartozó Kis- és Nagy-Palics, Ludastó, Körösér és kelebiai tavakban gyakorlandó halászati jog f. évi november hó 30-án délelőtti 10 órakor fog a gazdasági ügyosztály hivatalos helyiségében 1888. ápríl hó 24-től 1894. december 31-ig terjedő időre nyilvános árverésen haszonbérbe adatni.

Kikiáltási árak:

Kis- és Nagy-Palicsért 2000 ftt.

Ludastó és mellékréseirért 600 ftt.

Kelebiai tóért 100 ftt.

Körösérért 100 ftt.

Mely árverésekre érdekeltnek meghivatnak azzal, hogy tartoznak az árverés megkezdésekor annak biztosítására a kikiáltási ár 10 százalékát készpénzben vagy elfogadható értékpapirokban letenni és, hogy a feltételek Szigetly József gazd. tanácsnoknál naponta megtekinthetők.

Kelt Szabadkán, 1887. október hó 1.

2-3

A városi tanács.

## Mely cigaretta-papír a legjobb?



Ezen, minden cigarettázóra nézve nagyon fontos kérdés már a kétségtelenül mélyen behatóan.

Nem áres kérdés, hanem elsőrendű tudományos személyiségek által összehasonlított vegyelemzések alapján a forgalomban előforduló jobb minőségű cigarettá-papírok között a

„Les dernières Cartouches“

Braunstein Frères gyárából.

P Á R I S.

65 Boulevard, Exelmans, mint jóval könnyebb és legjobb cigarettá-papír elismertett. Mivel ez már többi közt dr. Pohl tanár által a bécsi vegyteni egyetemen, dr. Liebermann tanár a budapesti állami vegykerületi állomás-főnöke által megállapított 1887. július hóban, Dr. Soyka Higiénia-tanár által a prágai ném. egyetemen egészségügyi szempontból újabb összehasonlító vegyelemzést a lehető legfényesebb eredménnyel koronázta a mennyiben a „Les dernières Cartouches“ cigarettá-papír 28-74 %-al könnyebb és hogy a dohányfűsthez 28-77 %-al kevesebb idegen alkotórészt tartalmaz, mint a többi vegyelemzett papír. — Valódi csak azon papír, melynek etiquettejé mellékkelt rajzhoz hasonló és Braunstein Frères ezéget viseli.

A gyár cigarettá-papírjainak és cigarettá-hüvelyekinek nagybani elárustása végett

**BRAUNSTEIN FRÉRES**

saját ezége alatt Bécsben, II. ker. Negerlegasse 8. szám alatt raktárt nyitott, továbbá kapható minden nagyobb ilymenű üzikkert árusító kereskedőknél. 3-60

A pesti magyar kereskedelmi bank váltóüzlete  
Budapest, Dorottya-utca 1. szám.

ajánl az

1887. december hó 1-én

leendő húzások

**BAZILIKA**  
SORSJEGYEK

évenként három húzás.

LEGKÖZELEBBI HÚZÁS

1887. december 1-én.

Főnyeremény 10,000 ftt.

„BAZILIKA SORSJEGYEKET“

készpénzfizetés mellett a hivatalos napi árfolyamon.

Részletfizetésre:

3 drbot 18 havi részletekre á 1 ftt 93 kr.  
5 „ 18 „ „ 3 „ 23 „  
10 „ 18 „ „ 6 „ 46 „

Már az első részlet lefizetése után az esetleges nyere-mény kizárólag a részletív tulajdonosát illeti.

Zomborban megrendelések a „Zombori ipar és kereskedelmi bank“ zálog-osztályában adhatók fel.

2-3